

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 czerwca 2015 roku

Powód T. Z. pozwem z dnia 7 kwietnia 2014r. skierowanym przeciwko (...)w W., domagał się przywrócenie do pracy u pozwanego i zasądzenie jednomiesięcznego wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy w kwocie 3 700 zł.

W odpowiedzi na pozew (...)w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu(k. 16 – 19).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód dr inż. T. Z. pracował w pozwanej (...)w W. w okresie od 15 stycznia 2007 roku do 30 września 2014 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku adiunkta w Zakładzie (...)na Wydziale (...).

Zgodnie z art. 132 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U.2012.572 j.t. ze zm.) statut pozwanego określał zasady dokonywania oceny nauczyciela akademickiego i sposób jej wykorzystania.

Przełożonym powoda, kierownikiem zakładu, był J. S..

17 czerwca 2012 roku Komisja Dyscyplinarna ds. nauczycieli Akademickich (...)uwolniła powoda od większości stawianych mu przez Rzecznika Dyscyplinarnego zarzutów, uznała za winnego niezastosowania się d polecenia przełożonego przeniesienia wieczornych zajęć, spośród skomasowanych w jednym dniu w semestrze zimowym 2012/2013, na inny termin oraz nie poinformowania Rektora pozwanego o prowadzeniu działalności dyscyplinarnej. Na powoda nałożono karę upomnienia.

8 listopada 2012 roku powód pisemnie przedstawił swój dorobek naukowy. 26 listopada 2012 roku J. S. dokonał oceny pracy powoda za okres 1 maja 2010 roku – 30 października 2012 roku. Ocena była negatywna. W dniu 27 listopada 2012 roku A. M. Dyrektor Instytutu (...)zgodził się z oceną dokonaną przez bezpośredniego przełożonego powoda. Dorobek naukowy powoda w w/w okresie, w Kwestionariuszu Dorobku Nauczyciela Akademickiego Wydziału (...) (informacja pomocnicza dla potrzeb w/w oceny) pozwanego, został oceniony na 22,6 punktów (średnia). Powód otrzymał ocenę 29 listopada 2012 roku.

6 grudnia 2012 roku powód złożył w swoim Instytucie pismo skierowane do przełożonego J. S.. Powód odniósł się w nim do oceny wyników pracy z 26 listopada 2012 roku.

Pismem z 10 grudnia 2012 roku przełożony powoda J. S. odpowiedział na pismo powoda z 21 listopada 2012 roku. Wyjaśnił w nim kwestię liczby publikacji uwzględnionych w ocenie z 26 listopada 2012 roku.

Przewodniczący Odwoławczej Komisji ds. Oceny Nauczycieli Akademickich Wydziału (...) odpowiadając powodowi na jego pismo z 27 grudnia 2012r. wskazał, że zgodnie ze statutem pozwanego termin do wniesienia odwołania od oceny wynosi dwa tygodnie, a odwołanie powoda zostało wniesione 35 dni od doręczenia oceny. Termin nie został zachowany, w związku z czym odwołanie powoda pozostawiono bez rozpatrzenia.

J. S. dokonał oceny pracy powoda za okres od 1 listopada 2013 roku do 31 listopada 2014 roku. Ocena była negatywna. Powód otrzymał ocenę w dniu 28 stycznia 2014 roku. Dorobek naukowy powoda w w/w okresie, w Kwestionariuszu Dorobku Nauczyciela Akademickiego Wydziału (...) pozwanego, został oceniony na 40 punktów (średnia).

6 lutego 2014 roku powód złożył u pozwanego pismo, w który odniósł się negatywnie do jego oceny sporządzanej 23 stycznia 2014 roku.

19 lutego 2014 roku Odwoławcza Komisja ds. Oceny Nauczycieli Akademickich Wydziału (...) podtrzymała negatywną ocenę pracy powoda z 23 stycznia 2014 roku.

17 marca 2014 roku powód złożył w Biurze Rektora wnioski o zbadanie oceny jego pracy sporządzonej 23 stycznia 2014 roku.

28 marca 2014 roku Rektor pozwanego podtrzymał negatywną ocenę pracy powoda.

Inni pracownicy naukowcy Wydziału (...)byli (...)oceni. Dr inż. B. K., za okres od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2013 roku, został oceniony pozytywnie. Jego dorobek naukowy w w/w okresie, w Kwestionariuszu Dorobku Nauczyciela Akademickiego Wydziału (...), został oceniony na 32,4 punktów (średnia).

Dr inż. P. S., za okres od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2013 roku, został oceniony pozytywnie. Jego dorobek naukowy w okresie od 1 maja 2010 roku do 31 grudnia 2012 roku, w Kwestionariuszu Dorobku Nauczyciela Akademickiego Wydziału (...), został oceniony na 93,9 punktów (średnia).

Dr inż. M. W., za okres od 1 maja 2010 roku do 31 grudnia 2013 roku, został oceniony pozytywnie. Jego dorobek naukowy w okresie od 1 maja 2010 roku do 31 października 2012 roku, w Kwestionariuszu Dorobku Nauczyciela Akademickiego Wydziału (...), został oceniony na 24,7 punktów (średnia).

Dr inż. K. S., za okres od 1 maja 2010 roku do 31 grudnia 2013 roku, został oceniony pozytywnie.

Dr inż. A. Ł., za okres od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2013 roku, został oceniony pozytywnie. Jego dorobek naukowy w okresie od 1 maja 2010 roku do 31 grudnia 2012 roku, w Kwestionariuszu Dorobku Nauczyciela Akademickiego Wydziału (...), został oceniony na 81 punktów (średnia).

Pozwany wypowiedział powodowi umowę o pracę w dniu 31 marca 2014 r. w uwagi na otrzymanie przez powoda w okresie nie krótszym niż rok dwóch kolejnych ocen negatywnych.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 3 852 zł.

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie :

akt osobowych powoda, zeznań świadków J. S. (k. 113 - 114), A. M. (k. 178 -178v), R. B. (k. 202 – 203), L. G. (k. 206 – 207), dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, zeznań powoda (k. 207 - 208). Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budzi wątpliwości w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania występujących w sprawie świadków i powoda. Zeznania te są wewnętrznie spójne i logiczne, korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda T. Z. zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie powód zakwestionował przyczynę, które pozwany pracodawca podał w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę - otrzymanie przez powoda w okresie nie krótszym niż rok dwóch kolejnych ocen negatywnych.

Zgodnie z art. 30 § 4 kodeksu pracy (dalej k.p.) w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nie określony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym, wskazana przyczyna musi być prawdziwa i konkretna. W zakresie oceny zasadności wypowiedzenia częściową aktualność zachowuje uchwała pełnego składu Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych SN z dnia 27 czerwca 1985 r., III PZP 10/85, OSNCP 1985, nr 11, poz. 164, w sprawie wytycznych dotyczących wykładni art. 45 k.p. i praktyki sądowej stosowania tego przepisu w zakresie zasadności wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. Zgodnie z tą uchwałą, przyczyna wypowiedzenia powinna być prawdziwa i konkretna. „Wypowiedzenie jest nieuzasadnione, jeżeli wskazywana przez zakład pracy przyczyna wypowiedzenia jest nieprawdziwa. (...) Konkretność przyczyny wymaga jej sprecyzowania. Nie wystarczy ogólnikowy zwrot (np. utrata zaufania do pracownika) lub powtórzenie wyrażeń ustawowych (np. naruszenie obowiązków pracowniczych), jeżeli nie jest połączone z wykazaniem konkretnych okoliczności, które taki ogólny wniosek uzasadniają” (Komentarz do art. 45 kodeksu pracy (Dz.U.98.21.94), [w:] R. Celeda, E. Chmielek-Łubińska, L. Florek, G. Goździewicz, A. Hintz, A. Kijowski, Ł. Pisarczyk, J. Skoczyński, B. Wagner, T. Zieliński, Kodeks pracy. Komentarz, LEX, 2009, wyd. V.).

Pozwany – pracodawca, w oparciu o art. 6 kodeksu cywilnego w związku art. 300 kodeksu pracy, musi udowodnić, że przyczyna wskazana w wypowiedzeniu umowy o pracę faktycznie zaistniała. W przedmiotowej sprawie sprowadzało się to do wykazania, że dokonane przez pozwanego oceny pracy powoda zostały wykonane obiektywnie, w oparciu o przepisy prawa wewnętrznego (statutu) regulującego, zgodnie z art. 132 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U.2012.572 j.t. ze zm.), zasady dokonywania oceny nauczyciela akademickiego.

Jak stwierdził Sąd Apelacyjny w Szczecinie w uzasadnieniu wyroku z 19 grudnia 2012 r., sygn akt III APa 7/12 (LEX nr 1324773): ... szkoły wyższe korzystają ze znacznej swobody (zwanej autonomią) w zakresie swego funkcjonowania. Jakkolwiek swoboda ta nie może być rozumiana w ten sposób, by uprawniała do arbitralnych, nie podlegających kontroli sądowej poczynań wobec własnych pracowników (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 czerwca 2000 r., I PKN 710/99, OSNP 2002/1/6), to z poszanowaniem podstaw prawnych ocen okresowych nauczycieli akademickich należy uwzględnić, że ostatecznej oceny dokonuje Rektor uczelni, a jej kryteria określa ustawa i statut. Poza więc wyraźnie opiniodawczym charakterem działania Komisji oceniających organów, zaakcentować trzeba, że ocena ta jest dopuszczalna nawet wówczas gdy pracownik nie skorzystał z możliwości odwołania się w ramach postępowania wewnątrzuczelnianego. Można także dodać, że w postępowaniu cywilnym obowiązuje zasada samodzielnej oceny przez sąd przesłanek zastosowania prawa materialnego. Jest ona ograniczona tylko przez art. 11 k.p.c., z którego wynika, że sąd w postępowaniu cywilnym jest związany prawomocnym wyrokiem skazującym co do popełnienia przestępstwa. Przyjmuje się także ograniczenie kognicji sądu w postępowaniu cywilnym, co do skutków prawokształtujących, ostatecznych decyzji administracyjnych. W tym jednakże zakresie należy stwierdzić, że czynności pracodawcy (innych organów) w zakresie procedury oceny nauczyciela nie są dokonywane w ramach postępowania administracyjnego i nie zapadają w związku z tym decyzje administracyjne.

Czynności te mają charakter wewnętrznego postępowania pracodawcy, które są znane prawu pracy. Zawsze jednak takie wewnętrzne procedury pracodawcy podlegają ocenie sądu pracy z punktu widzenia prawidłowości dojścia do wniosku, że występują przesłanki, tak jak w tym przypadku do wydania oceny negatywnej pracy nauczyciela.

Przesłanką uzyskania takiej oceny nie jest same jej wystawienie, lecz prawidłowe i rzetelne uznanie, że w obliczu osiągnięć i obszarów działania wytyczonych ustawą i statutem nauczyciel obiektywnie zasługuje na ocenę negatywną.”

W niniejszej sprawie nie było możliwe zweryfikowanie ocen powoda, albowiem pozwany, zgodnie z art. 6 k.c. w zw. z art. 300 k.p., nie przedstawił statutu i innych aktów wewnętrznych (za wyjątkiem ankiety dorobku nauczyciela akademickiego dla potrzeb Okresowej Oceny Nauczycieli Akademickich) w oparciu, o które dokonywał oceny. Nie sposób więc było stwierdzić, czy dokonane oceny powoda są zgodne z regulacjami pozwanego. Dodatkowo należy wskazać, że z inicjatywy powoda, pozwany złożył oceny okresowe innych nauczycieli akademickich dotyczących okresu od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2013 roku, którzy otrzymali oceny pozytywne. Załączone kwestionariusze dorobku innych nauczycieli akademickich są różne, ilość punktów przyznanych tym pracownikom zawiera się w przedziale od 24,7 do 93,9 (średnia). Dorobek powoda został oceniony raz na 40 punktów (w roku 2014) a raz na 22,6 (w roku 2012). Świadczenie w trakcie swoich zeznań bardzo różnie przedstawiali jak dokonuje się oceny pracy

nauczycieli akademickich. Z zeznań tych nie można uzyskać obiektywnego obrazu. Pozwany nie wykazał w trakcie procesu, dlaczego mimo tak ocenionego dorobku naukowego powoda, ten otrzymał oceny negatywne.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przytoczone przepisy prawa i art. 45 §1 kodeksu pracy, Sąd orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 47 kodeksu pracy Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę jednomiesięcznego wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, w żądanej przez powoda wysokości 3 700 zł

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r., nr 167, poz. 1398 ze zm.) zobowiązał pozwanego do uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów opłaty od pozwu (5% o kwoty 44 400 zł –wartość przedmiotu sporu).

SSR Rafał Młyński

Z: (...).